

4) W okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym prawo Unii nie stoi na przeszkodzie przeprowadzonemu z pominięciem procedury przetargowej udzieleniu koncesji na świadczenie związanej z obiektem usługi publicznej, jeśli to udzielenie zostało dokonane zgodnie z zasadą przejrzystości, której przestrzeganie — niekoniecznie wiążące się z obowiązkiem przeprowadzenia przetargu — winno umożliwić przedsiębiorstwu mającemu siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę podmiot udzielający koncesji, uzyskanie odpowiednich informacji dotyczących koncesji przed jej udzieleniem, efektem czego przedsiębiorstwo to miałoby w odpowiednim przypadku możliwość wyrażenia zainteresowania jej otrzymaniem; sprawozdanie tego należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Jan Sneller przeciwko DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sprawa C-442/12) (¹)

(Ubezpieczenie ochrony prawnej — Dyrektywa 87/344/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Przysługujący ubezpieczonemu swobodny wybór prawnika — Przewidziane w ogólnych warunkach umownych postanowienie gwarantujące świadczenie pomocy prawnej w postępowaniach sądowych i administracyjnych przez jednego z pracowników ubezpieczyciela — Koszty związane ze świadczeniem pomocy prawnej przez zewnętrznego prawnika, które są zwracane jedynie w przypadku ocenianej przez ubezpieczyciela konieczności powierzenia danej sprawy przez takiego prawnika)

(2014/C 9/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jan Sneller

Strona pozwana: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy — Wykładnia art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia

ochrony prawnej (Dz.U. L 185, s. 77) — Przysługujący ubezpieczonemu swobodny wybór prawnika

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 87/344 z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej należy interpretować w ten sposób, iż sprzeczne jest z nim to, aby ubezpieczyciel ochrony prawnej, który umieszcza w zawieranych umowach ubezpieczenia warunek, że pomoc prawna jest co do zasady zapewniana przez jego pracowników, zawarł w tej umowie również postanowienie, że koszty związane z obsługą prawną przez wybranego swobodnie przez ubezpieczonego adwokata lub przedstawiciela prawnego są pokrywane tylko wówczas, gdy ubezpieczyciel jest zdania, iż obsługa danej sprawy winna zostać zlecona prawnikowi zewnętrznemu.

2) To, czy zgodnie z prawem krajowym w danym postępowaniu sądowym lub administracyjnym istnieje przymus adwokacki, jest bez znaczenia dla odpowiedzi na pytanie pierwsze.

(¹) Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) przeciwko Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Sprawa C-473/12) (¹)

(Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 10 i 11 — Obowiązek informowania — Artykuł 13 ust. 1 lit. d) i g) — Wyjątki — Zakres wyjątków — Prywatni detektywi działający na zlecenie organizacji sprawującej kontrolę nad zawodem regulowanym — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 15 ust. 1)

(2014/C 9/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Strona pozwana: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

Przy udziale: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle (Belgia) — Wykładnia art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 1 lit. d) i g) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) oraz art. 6 ust. 3 TUE — Pełna harmonizacja? — Uprawnienie państwa członkowskiego do wprowadzenia ograniczenia lub wyłączenia od obowiązku natychmiastowego poinformowania zainteresowanej osoby — Zakres wyłączenia od wspomnianego obowiązku — Włączenie działalności zawodowej prywatnych detektywów — W razie odpowiedzi przeczącej, zgodność art. 13 dyrektywy 95/46/WE z art. 6 ust. 3 TUE, w szczególności w świetle zasad równości i niedyskryminacji

Sentencja

Wykładni art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mają nie obowiązek, a prawo wdrożenia do swych krajowych porządków prawnych przewidzianego w tym przepisie zwolnienia lub zwolnień z obowiązku informowania osób, których dane dotyczą, o przetwarzaniu ich danych.

Czynności zawodowe prywatnych detektywów wykonywane na zlecenie organizacji zawodowej celem śledzenia naruszeń zasad wykonywania zawodu regulowanego, w niniejszym przypadku agenta nieruchomości, mieszczą się w zakresie stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 13 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia z dnia 14 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch — Austria) — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Sprawa C-478/12) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 16 ust. 1 — Umowa wycieczki zawarta pomiędzy konsumentem mającym miejsce zamieszkania w państwie członkowskim i pośrednikiem turystycznym z siedzibą w innym państwie członkowskim — Usługodawca wykorzystywany przez pośrednika turystycznego mający siedzibę w państwie członkowskim miejsca zamieszkania konsumenta — Prawo konsumenta do wytoczenia powództwa do sądu jego miejsca zamieszkania przeciwko obydwu przedsiębiorstwom)

(2014/C 9/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Feldkirch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armin Maletic, Marianne Maletic

Strona pozwana: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Feldkirch — Wykładnia art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w dziedzinie umów zawieranych przez konsumentów — Umowa wycieczki zorganizowanej zawarta pomiędzy konsumentem a przedsiębiorstwem — Sytuacja, w której przedsiębiorstwo ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż konsument i posługuje się, celem wykonania owej umowy, przedsiębiorstwem mającym siedzibę w państwie członkowskim konsumenta — Ewentualne prawo konsumenta do wytoczenia powództwa przeciwko owym dwóm przedsiębiorstwom do sądu jego miejsca zamieszkania

Sentencja

Pojęcie „drugiej strony umowy” zawarte w art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, również mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego miejsca zamieszkania konsumenta kontrahenta podmiotu gospodarczego, z którym to podmiotem gospodarczym konsument zawarł tę umowę.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Tefvik Isbir przeciwko DB Services GmbH

(Sprawa C-522/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników — Dyrektywa 96/71/WE — Minimalna stawka płacy — Wyплаты ryczałtowe i wpłaty pracodawcy na poczet wieloletniego planu oszczędnościowego na rzecz jego pracowników)

(2014/C 9/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht